

huius prebent cibaria singulis. In toto enim orbe panis deerat: et oppresserat famem terram maxime egypti et chanaan. Quibus omni pecunia congregavit pro venditione frumenti: et intulit eam in erarium regis. Cumque defecisset emptoribus pretium: venit cuncta egyptus ad ioseph dicens. Da nobis panes. Quare morimur coram te deficiente pecunia? Quibus ille respondit. Adducite pecora vestra: et dabo vobis pro eis cibos. Si pretium non habetis. Que cum adduxissent dedit eis alimentum pro equis et ovibus et bobus et asinis: sustentavitque eos illo anno pro commutatione pecorum. Veniuntque anno secundo: et dixerunt ei. Non celamus domino nostro quod deficiente pecunia pecora simul defecerunt: nec claudum est quod absque liberis corporibus et terra nichil habemus. Cur ergo morientem te videremus? Et nos et terra nostra tui erimus. Erunt nos in servitutem regis: et prebe semina ne precure cultore redigatur terra in solitudinem. Fuit igitur ioseph omni terram egypti vendentibus singulis possessiones suas pro magnitudine famis. Subiecitque eam pharaoni: et cunctos populos eius a novissimis terris egypti usque ad egyptum: quos sines et pro terra sacerdotum que a rege tradita fuerat eis: quibus et statura cibaria et heredis publicis prestante. Et idcirco non sunt compulsi vendere possessiones suas. Dixit ergo ioseph ad populos. En ut remitis et vos et terram vestram pharaoni possidet. Accipite semina et serte agros: ut fruges habere possitis. Quinta parte regi dabitis: quatuor reliquas prout vobis in semine et in cibum familiam et libris vestris. Qui responderunt. Salus nostra in manu tua est. Respiciat nobis tantum dominus noster: et leti servemus regi. Ego quoque usque presentem

dien in universa terra egypti regibus quinta pars solvitur: et factum est quasi in legem absque terra sacerdotum: quia libera ab hac additione fuit. Habituavit ergo ioseph in egypto: id est in terra iessen et possedit eam: et multiplicavit et multiplicavit: et vixit in ea decem et septem annis. Factique sunt omnes dies vite illius centum viginti septem annis. Cumque appropinquaret tempus discessus eius: vocavit filium suum ioseph: et dixit ad eum. Si inveneris gratiam in conspectu tuo: pone manum tuam super oculos meos: et facies michi misericordiam et veritatem: ut non sepeliar in egypto: sed domum cum patribus meis: et auferas me de terra hac: condasque me in sepulchro maiorum. Qui respondit ioseph. Ego faciam quod iussisti. Et ille iuravit ioseph inquit michi. Quo iurante: adoravit israel dominum: surrexit ad lectuli caput. Et ait. Insuper transiit. **xxxv.** **N**untiavit autem ioseph: quod egrotaret pater suus. Qui assumptis duobus filiis suis manasse et effeam: et percipit. Dictumque est seni. Ecce filius tuus ioseph venit ad te. Qui confortatus sit in lectulo. Et ingressus ad se ioseph ait. Deus omnipotens apparuit michi in lucibus: que est in terra chanaan: benedixitque michi: et ait. Ego te aufero et multiplicabo: et faciam te in urbem populi. Daboque tibi terram hanc: et semini tuo post te in possessionem sempiternam. Quo ergo filij tui qui nati sunt tibi in terra egypti: ante te hinc veniunt ad te: mei erunt effeam et manasse: sicut simeon et ruben reputabuntur michi. Reliquos autem quos genueris post eos tuos erunt: et nomen fructu suorum vocabuntur in possessionibus suis. Michi enim quidam veniens de mesopotamia: moriens est rachel in terra chanaan: in ipso iniquitate. Etiam

venit ipse. Et ingrediebatur effeam: et sepeliuit eam iuxta viam effeam: quia alio nomine vocabatur bethleem. Videns autem filios eius dixit ad eum. Qui sunt isti? Respondit. Filij mei sunt: quos donavit michi dominus in hoc loco. Adduc inquit eos ad me: ut benedicam illis. Oculi enim israel caligabant pro nimia senectute: et clare videre non poterat. Applicatosque ad se deosulatus: et circumplexus: dixit ad filium suum. Non sum fraudator: aspectu tuo: insuper ostendit michi deus seminem tuum. Cumque tulisset eos ioseph de gemio prae: adoravit pronus in terram: et posuit effeam ad dexteram suam: id est ad sinistram israel: manassen vero in sinistra sua ad dexteram sicut prae: applicavitque ambos ad eum. Qui referens manum dexteram: posuit super caput effeam minoris fratris: sinistram autem super caput manasse: qui maior natus erat: commans manus. Responditque iacob filios ioseph: et ait. Deus in cuius aspectu ambulaverunt patres mei abraham et isaac: deus qui pascit me ab adolescentia mea usque in presentem diem: angelus qui eruit me de cunctis malis: benedicat pueris istis: et multiplicetur super eos nomen meum: quia primum meorum abraham et isaac: et cuncti in multitudine super terram. Videns autem ioseph quod posuisset pater suus dexteram manum super caput effeam: graviter accepit. Et apprehensam manum patris: levare conatus est: de capite effeam: et transferre super caput manasse. Dixitque ad primum. Non ita convenit pater: quia hic est primogenitus. Pone manum dexteram super caput eius. Qui respondit ait. Sed fili mi scio. Et iste quippe erit iustus: et multiplicabit: sed frater eius minor maior erit illo: et semini illius crescat in gentes. Benedixitque eis in pre-

illo dicens. In te benedicetur israel: atque dicet. Faciat tibi deus sicut effeam et sicut manasse. **xxxvi.** **C**onstituitque effeam ante manassen. Et ait ad ioseph filium suum. En ego morior: et erit deus vobiscum: et reducet vos ad terram primum vestrorum. Do tibi partem unam egera fratres tuos: quam tuli de manu amorrei in gladio et arcu meo. **xxxvii.** **V**ocavit autem iacob filios suos: et ait eis. Congregamini: ut annunciemus que ventura sunt vobis in diebus novissimis. Congregamini et audite filij iacob: audite israel primum vestrum. Ruben primogenitus meus. Tu fortitudo mea: et principium doloris mei. Prior in donis: maior in imperio. Effusus es sicut aqua. Non crederas: quia ascendisti cubile patris tui: et maculasti stratum eius. Simeon et levi fratres: vasa iniquitatis bellantia. In conspectu eorum non veniat anima mea: et in ceteris illorum non sit gloria mea: quia in furore suo occiderunt virum: et in voluntate sua suffoderunt murum. Maledictus furor eorum: quia primas: et indignatio eorum quia dura. Dividam eos in iacob: et dispersam eos in israel. Iuda: te laudabunt fratres tui. Manus tue in cervicebus inimicorum tuorum: adorabunt te filij patris tui. Latulus leonis iuda. Ad predam fili mi ascendisti: repositus accubisti ut leo: et quasi lectus. Quis suscitabit eum? Non auferet sceptrum de iuda: et dux de femore eius: donec veniat qui mittendus est: et ipse erit respectus gentium. Ligas ad vineam pullum suum: et ad vitum o fili mi asinum suum. Lavabit in vino faciem suam: et in sanguine vine pallium suum. Pulciores sunt oculi eius vino: et dentes eius lacte candidiores. Zabulon in litore maris habitabit: et in statione navium: pangenet usque ad hydonem.